

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Σύνοψη

C-404/21 - 1

Υπόθεση C-404/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

30 Ιουνίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunale ordinario di Asti (Ιταλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

13 Ιανουαρίου 2021

Προσφεύγων:

WP

Καθού:

Istituto nazionale della previdenza sociale

Ιταλική Δημοκρατία

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Προσφυγή με αίτημα να αναγνωρισθεί το δικαίωμα μέλους του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) να μεταφέρει στο συνταξιοδοτικό σύστημα της ΕΚΤ τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που απέκτησε στο Istituto nazionale della previdenza sociale (Εθνικό Ίδρυμα Κοινωνικής Ασφάλισης, Ιταλία· στο εξής: INPS) και/ή το δικαίωμα του εν λόγω μέλους του προσωπικού στη μεταφορά αυτή ως αποζημίωση για τη μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη συμβατότητα με τα άρθρα 45 και 48 ΣΛΕΕ, με το άρθρο 4 ΣΕΕ, με το άρθρο 11 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με το άρθρο 8 του παραρτήματος IIIα των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εθνικής ρύθμισης ή πρακτικής που δεν επιτρέπει τη μεταφορά στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της ΕΚΤ του κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Αναγνώριση του δικαιώματος της εν λόγω μεταφοράς ακόμη και ελλείψει πράξης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο ή συμφωνίας μεταξύ του κράτους μέλους ή του εθνικού φορέα κοινωνικής ασφάλισης και της ΕΚΤ.

Προδικαστικά ερωτήματα

«Έχουν τα άρθρα 45 και 48 ΣΛΕΕ, το άρθρο 4 ΣΕΕ, το άρθρο 11 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] και το άρθρο 8 του παραρτήματος IIIα των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της ΕΚΤ, την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση ή εθνική διοικητική πρακτική που δεν επιτρέπει στον εργαζόμενο κράτους μέλους ο οποίος έχει καταβάλει εισφορές στο εθνικό ίδρυμα κοινωνικής ασφαλίσεως και ο οποίος εργάζεται επί του παρόντος σε θεσμικό όργανο της Ένωσης, όπως η ΕΚΤ, να μεταφέρει στο συνταξιοδοτικό σύστημα του εν λόγω θεσμικού οργάνου τις συνταξιοδοτικές εισφορές που έχει καταβάλει στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του κράτους του;

[Πρέπει], λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, να αναγνωρίζεται δικαίωμα μεταφοράς των εισφορών έστω και αν δεν υφίσταται εθνική νομοθετική πράξη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο ή ειδική συμφωνία μεταξύ του κράτους μέλους από το οποίο προέρχεται ο εργαζόμενος ή στο οποίο εδρεύει το ίδρυμα συνταξιοδότησής του, αφενός, και του θεσμικού οργάνου της Ένωσης, αφετέρου;»

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρα 45 και 48 ΣΛΕΕ

Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ

Άρθρο 11 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΥΚ)

Άρθρο 8 του παραρτήματος IIIα των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της ΕΚΤ:

«The ECB shall enter into agreements and make appropriate arrangements with such other employee benefit arrangements, organisations and governments as it determines to accept the transfer to the Scheme of amounts of cash in respect of members following completion of their probationary period with the ECB».

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 18 του legge n. 115 del 29 luglio 2015 (νόμου 115 της 29ης Ιουλίου 2015)

Κατά το εν λόγω άρθρο, από την 1η Ιανουαρίου 2016 οι υπήκοοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίοι υπάγονται ή έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική γενική ασφάλιση αναπηρίας και γήρατος των μισθωτών έχουν τη δυνατότητα να συνυπολογίζουν τις περιόδους ασφάλισης που έχουν συμπληρώσει στο πλαίσιο της ανωτέρω ασφάλισης, στις περιόδους ασφάλισης που έχουν συμπληρώσει σε διεθνείς οργανισμούς. Ο συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης είναι δυνατός μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία πρέπει να υποβληθεί στον ιταλικό φορέα κοινωνικής ασφάλισης στον οποίο έχουν συμπληρωθεί οι περίοδοι ασφάλισης.

Άρθρο 1 του legge n. 29 del 7 febbraio 1979 (νόμου 29 της 7ης Φεβρουαρίου 1979)

Το εν λόγω άρθρο αναγνωρίζει στον μισθωτό του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος υπάγεται ή έχει υπαχθεί σε συστήματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφαλίσεως τα οποία υποκαθιστούν την τελούσα υπό τη διαχείριση του INPS υποχρεωτική γενική ασφάλιση αναπηρίας και γήρατος των μισθωτών, τη δυνατότητα, προς τον σκοπό θεμελίωσης του δικαιώματος ενιαίας σύνταξης, να ζητήσει τη σώρευση όλων των περιόδων καταβολής εισφορών στα εν λόγω συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως μέσω της υπαγωγής στην υποχρεωτική γενική ασφάλιση και τη θεμελίωση, στο πλαίσιο αυτής, των αντίστοιχων ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Προς τούτο, το ταμείο προελεύσεως μεταφέρει στην προαναφερθείσα υποχρεωτική γενική ασφάλιση το ποσό των οικείων εισφορών. Τούτο ισχύει μόνον για τους εθνικούς φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως.

Accordo del 24 gennaio 2000 tra l'INPS e la Banca europea per gli investimenti per il trasferimento delle posizioni assicurative applicabile al personale della Banca europea per gli investimenti (συμφωνία της 24ης Ιανουαρίου 2000 μεταξύ του INPS και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για τη μεταφορά των ασφαλιστικών δικαιωμάτων εφαρμοζόμενη στο προσωπικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων) και Circolare INPS n. 14, del 23 gennaio 2001 (εγκύκλιος του INPS αριθ. 14 της 23ης Ιανουαρίου 2001), στην οποία εκτίθενται τα ουσιώδη στοιχεία της συμφωνίας.

Η εν λόγω συμφωνία προβλέπει, πέραν της δυνατότητας μεταφοράς στο INPS του κεφαλαίου που αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί στην ΕΤΕπ, και την αντίστροφη περίπτωση μεταφοράς στην ΕΤΕπ του κεφαλαίου που αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί στο INPS.

Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, η αίτηση μεταφοράς του ασφαλιστικού δικαιώματος μπορεί να υποβληθεί απευθείας στο INPS, διαβιβάζεται δε στην ΕΤΕπ από το προσωπικό που υπηρετεί κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης και αφορά τις περιόδους ασφάλισης στο INPS οι οποίες έχουν συνυπολογιστεί και για τις οποίες δεν έχει πραγματοποιηθεί υπολογισμός της σύνταξης. Η ΕΤΕπ ζητεί από το INPS το αναλογιστικό ισοδύναμο που αντιστοιχεί στο ασφαλιστικό δικαίωμα που έχει θεμελιωθεί στο οικείο ταμείο. Το INPS γνωστοποιεί στον ενδιαφερόμενο και στην ΕΤΕπ το προς μεταφορά ποσό εντός εξήντα ημερών από την παραλαβή της αποδοχής εκ μέρους του αιτούντος και προβαίνει στη μεταφορά των ποσών εντός τριών μηνών από την παραλαβή.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Ο προσφεύγων είναι επί του παρόντος μέλος του προσωπικού της ΕΚΤ, όπου εργάζεται από την 1η Μαρτίου 2012. Από την 1η Αυγούστου 1982 έως τις 24 Φεβρουαρίου 2012 εργάστηκε στην Ιταλία ως ιδιωτικός υπάλληλος, ενώ για το εν λόγω χρονικό διάστημα κατέβαλε υποχρεωτικές εισφορές στο ταμείο συντάξεων μισθωτών του INPS.
- 2 Στις 12 Δεκεμβρίου 2016 ο προσφεύγων ζήτησε από το INPS να μεταφέρει στο συνταξιοδοτικό σύστημα της ΕΚΤ –ακόμη και μετά την ενδεχόμενη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του INPS και της ΕΚΤ και, εάν είναι απαραίτητο, εν είδει αποζημίωσης– το αναλογιστικό ισοδύναμο που αντιστοιχούσε στο ασφαλιστικό δικαίωμα που θεμελίωσε αυτός στο ταμείο συντάξεων μισθωτών του INPS, υπολογιζόμενο σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τις συντάξεις στο πλαίσιο του οικείου ταμείου, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.
- 3 Επικουρικώς, ο προσφεύγων ζήτησε από το INPS να μεταφέρει στο συνταξιοδοτικό σύστημα της ΕΚΤ το επικαιροποιημένο κεφάλαιο που αντιστοιχούσε στις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που είχαν καταβληθεί στο ταμείο συντάξεων μισθωτών του INPS.
- 4 Το INPS απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντος, καθόσον έκρινε ότι δεν μπορούσε να προβεί στη ζητηθείσα μεταφορά ελλείψει ειδικού νομοθετικού μέτρου ή διμερούς συμφωνίας.
- 5 Η μεταγενέστερη διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της απορριπτικής απόφασης επί της αίτησης απορρίφθηκε ως απαράδεκτη.
- 6 Ακολούθως, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ζητώντας:
 - να διαπιστωθεί και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του INPS και/ή της Ιταλικής Δημοκρατίας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά στο συνταξιοδοτικό σύστημα της ΕΚΤ του ποσού των 714 924,79 EUR, το οποίο ισούται με το αναλογιστικό ισοδύναμο που αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά

δικαιώματα που έχει αποκτήσει ο προσφεύγων στο ταμείο συντάξεων μισθωτών του INPS και, συνακόλουθα, να υποχρεωθεί το INPS και/ή Ιταλική Δημοκρατία να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά του εν λόγω ποσού στο συνταξιοδοτικό σύστημα της ΕΚΤ.

- επικουρικώς: να διαπιστωθεί και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του INPS και/ή της Ιταλικής Δημοκρατίας να μεταφέρει στο συνταξιοδοτικό σύστημα της ΕΚΤ το ποσό των 714 924,79 EUR ως αποζημίωση, και, συνακόλουθα, να υποχρεωθεί το INPS και/ή η Ιταλική Δημοκρατία να μεταφέρει το εν λόγω ποσό στο συνταξιοδοτικό σύστημα της ΕΚΤ ως αποζημίωση.
- 7 Το INPS προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής, ενώ ισχυρίστηκε επί της ουσίας ότι δεν υφίσταται το δικαίωμα που επικαλείται ο προσφεύγων.
 - 8 Η Ιταλική Δημοκρατία αμφισβητεί το βάσιμο της προσφυγής.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 9 Κατά τον προσφεύγοντα, στο άρθρο 11 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ και στο άρθρο 8 του παραρτήματος IIIα των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της ΕΚΤ θεμελιώνεται απευθείας το δικαίωμα του υπάλληλου της ΕΚΤ στη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχει αποκτήσει στο εθνικό ταμείο κοινωνικής ασφάλισης. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 11 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, ο υπάλληλος που εισέρχεται στην υπηρεσία της Ένωσης μετά τη λήξη των καθηκόντων του σε εθνική διοίκηση, δικαιούται να ενεργήσει ώστε να καταβληθεί στην Ένωση το κεφάλαιο, με αναγωγή του σχετικού ποσού στον χρόνο της πραγματικής μεταφοράς του, που αντιπροσωπεύει τα δικαιώματα σύνταξης τα οποία έχει αποκτήσει βάσει των προαναφερομένων υπηρεσιών ή δραστηριοτήτων. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του θεσμικού οργάνου στο οποίο υπηρετεί ο υπάλληλος καθορίζει, μέσω γενικών εκτελεστικών διατάξεων, τον αριθμό των συντάξιμων ετών που συνυπολογίζει σύμφωνα με το ενωσιακό συνταξιοδοτικό καθεστώς, δυνάμει του χρόνου προϋπηρεσίας. Το άρθρο 8 των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της ΕΚΤ προβλέπει επιπλέον ότι η ΕΚΤ υποχρεούται να συνάπτει συμφωνία με τα εθνικά συνταξιοδοτικά ταμεία προκειμένου να διασφαλίσει τη μεταφορά του κεφαλαίου που αντιστοιχεί σε συνταξιοδοτικά δικαιώματα από τα εθνικά ταμεία προς το ταμείο της ΕΚΤ όσον αφορά το προσωπικό που περάτωσε την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας σε αυτήν.
- 10 Ως εκ τούτου, η πρακτική του INPS, το οποίο αρνείται να προβεί στην εν λόγω μεταφορά ελλείψει εθνικής νομοθετικής πράξης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο ή συμφωνίας μεταξύ του INPS ή του ιταλικού κράτους και της ΕΚΤ, αντιβαίνει στις προαναφερθείσες διατάξεις, στα άρθρα 45 και 48 ΣΛΕΕ, καθώς και στο καθήκον καλόπιστης συνεργασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4 ΣΕΕ, καθόσον εμποδίζει την υλοποίηση της αναγνωριζόμενης από τη Συνθήκη ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και, ιδίως, καθόσον προσβάλλει τα δικαιώματα εκείνων οι οποίοι, αφού εργάστηκαν σε κράτος μέλος, άσκησαν στη συνέχεια

επαγγελματική δραστηριότητα στο πλαίσιο ευρωπαϊκού θεσμικού οργάνου, όπως η ΕΚΤ. Ως εκ τούτου, το INPS υποχρεούται να μεταφέρει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί σε αυτό. Όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού των εν λόγω δικαιωμάτων, το INPS θα μπορούσε να παραπέμψει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, στα κριτήρια που καθορίζονται στη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ του INPS και της ΕΤΕπ, η οποία περιλαμβάνεται στην circolare INPS n. 14, del 23 gennaio 2001 (εγκύκλιο του INPS αριθ. 14 της 23ης Ιανουαρίου 2001).

- 11 Επιπλέον, ο προσφεύγων επισημαίνει ότι η μη θέσπιση εθνικής νομοθετικής πράξης ή η έλλειψη συμφωνίας μεταξύ του INPS και της ΕΚΤ σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής της επίμαχης μεταφοράς συνιστά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης και, ιδίως, παράβαση του καθήκοντος καλόπιστης συνεργασίας, η οποία συνεπάγεται την έναντι του προσφεύγοντος γένεση υποχρέωσης αποζημίωσης.
- 12 Κατά το INPS, οι προαναφερθείσες διατάξεις του δικαιού της Ένωσης δεν μπορούν να εφαρμοστούν απευθείας. Ως εκ τούτου, ελλείπει κανόνα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο ή συμφωνίας, το εν λόγω ίδρυμα δεν μπορεί να προβεί στην επίμαχη μεταφορά.
- 13 Η Ιταλική Δημοκρατία αμφισβητεί, εν προκειμένω, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση του δικαιώματος αποζημίωσης λόγω μη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο του δικαιού της Ένωσης.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 14 Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι είναι αναγκαίο να διαπιστωθεί εάν τα άρθρα 45 και 48 ΣΛΕΕ, το άρθρο 4 ΣΕΕ, το άρθρο 11 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ και το άρθρο 8 του παραρτήματος IIIα των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της ΕΚΤ έχουν την έννοια ότι αναγνωρίζουν στον υπάλληλο ευρωπαϊκού θεσμικού οργάνου, και ειδικότερα της ΕΚΤ, το δικαίωμα μεταφοράς στο συνταξιοδοτικό σύστημα της τελευταίας των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτηθεί στο εθνικό ίδρυμα κοινωνικής ασφάλισης και εάν το εν λόγω δικαίωμα πρέπει επίσης να αναγνωρίζεται ανεξαρτήτως της θέσπισης εθνικού κανόνα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο ή της σύναψης ειδικής συμφωνίας μεταξύ του κράτους μέλους ή του εθνικού ιδρύματος κοινωνικής ασφάλισης και της ΕΚΤ που να καθορίζει τους όρους άσκησης του εν λόγω δικαιώματος. Επικουρικώς, θα μπορούσε να γίνει παραπομπή, κατά το αιτούν δικαστήριο, στα κριτήρια που θεσπίζονται με τον legge n. 29 del 7 febbraio 1979 (νόμο 29 της 7ης Φεβρουαρίου 1979) για τη σώρευση των εισφορών μεταξύ των εθνικών φορέων κοινωνικής ασφάλισης.
- 15 Όσον αφορά τις εν λόγω ερμηνευτικές αμφιβολίες, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει σε δύο αποφάσεις του Δικαστηρίου.

- 16 Με την απόφαση της 4ης Ιουλίου 2013, Gardella, C-233/12, σκέψεις 28 έως 30, το Δικαστήριο, στην περίπτωση υπαλλήλου του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας (στο εξής: ΕΓΔΕ), απέκλεισε την ύπαρξη του δικαιώματος μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αυτός απέκτησε κατά τις περιόδους απασχόλησής του στην Ιταλία, δεδομένου ότι, αφενός, το ΕΓΔΕ δεν αποτελεί θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης, ως εκ τούτου δε, οι υπάλληλοί του αποκλείονται από το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του ΚΥΚ, και, αφετέρου, ο κανονισμός του ΕΓΔΕ για τις συντάξεις –ο οποίος δεν αποτελεί νομική πράξη της Ένωσης και δεν παράγει άμεσα αποτελέσματα εντός των κρατών μελών, όπως ο ΚΥΚ– προβλέπει, ως προϋπόθεση για τη μεταφορά του κεφαλαίου που αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, ειδική άδεια του φορέα που διαχειρίζεται το εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα.
- 17 Συνεπώς, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι μπορεί να υποστηριχθεί μια *a contrario* συλλογιστική, υπό την έννοια της ύπαρξης του δικαιώματος υπαλλήλου της ΕΚΤ για μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αυτός απέκτησε σε εθνικό σύστημα, δεδομένου ότι η ΕΚΤ αποτελεί θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι το άρθρο 8 του παραρτήματος IIIα των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της ΕΚΤ δεν προβλέπει την ανάγκη χορήγησης άδειας εκ μέρους του εθνικού ιδρύματος κοινωνικής ασφάλισως.
- 18 Με την απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2013, Krajsky soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία), C-166/12, το Δικαστήριο έκρινε στις σκέψεις 30 έως 32 ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν απέβλεπε, με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, στην εναρμόνιση των διαφόρων εθνικών διατάξεων στον τομέα των συντάξεων, και ότι το δίκαιο της Ένωσης αναγνωρίζει την ευχέρεια των κρατών μελών να καθορίζουν τις θεμελιώδεις αρχές του συστήματός τους κοινωνικής ασφάλισως. Τα κράτη μέλη διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, κατά τη θέσπιση των εθνικών ρυθμίσεών τους για την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, ιδίως όσον αφορά τη μέθοδο καθορισμού από τα κράτη μέλη του ποσού του κεφαλαίου που αντιπροσωπεύει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τα οποία έχουν αποκτηθεί στο εθνικό σύστημα και πρέπει να ληφθούν υπόψη από το συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι από την εν λόγω απόφαση φαίνεται να προκύπτει η αναγκαία θέσπιση ειδικής εθνικής ρύθμισης, με σκοπό τον καθορισμό του ποσού του κεφαλαίου που αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα τα οποία έχουν αποκτηθεί στο εθνικό σύστημα και πρέπει να μεταφερθούν στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης, καθώς και η αδυναμία, ελλείψει ενός τέτοιου κανόνα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, να εφαρμοστούν τα κριτήρια συνυπολογισμού τα οποία προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία για παρόμοιες περιπτώσεις μεταφοράς των ασφαλιστικών δικαιωμάτων μεταξύ διαφορετικών εθνικών συνταξιοδοτικών συστημάτων ή σε συμβάσεις συναφθείσες από το INPS και άλλους φορείς της Ένωσης, όπως είναι η σύμβαση μεταξύ του INPS και της ΕΤΕπ.

- 20 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο τα προαναφερθέντα προδικαστικά ερωτήματα.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ